

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän unionin oikeuskäytännön turvaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että Tribunal Supremo on vahvistanut 23.1.2019 antamissaan tuomioissa 44–49 yksiselitteiseksi perusteeksi sen, että kuluttajien kanssa tehtävissä kiinnelainasopimuksissa sopimusehto on kohtuuton, jos siitä ei ole neuvoteltu ja jos siinä vahvistetaan, että kaikista kiinnelainan perustamiskuluista vastaa lainanottaja, ja että kyseisen kohtuuttoman ja pätemättömäksi todetun sopimusehdon eri osatekijät jaetaan ehdosta yksipuolisesti määränneen pankin ja lainanottajana olevan kuluttajan kesken tarkoituksena rajoittaa kansallisen lainsäädännön perusteella perusteettomasti maksettujen suoritusten palautettavaa määrää?

Onko lisäksi kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY ja erityisesti sen 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan nojalla kuluttajien ja käyttäjien suojan sekä sitä kehittävän unionin oikeuskäytännön noudattamisen takaamiseksi unionin oikeuden mukaista, että Tribunal Supremo täydentää kohtuuttomuuden vuoksi pätemätöntä sopimusehtoa tulkinnalla, jos ehdon poistaminen ja sen seuraukset eivät vaikuta kiinnelainasopimuksen olemassaoloon?

- 2) Kun tarkastellaan siviiliprosessilain (Ley de Enjuiciamiento Civil) 394 §:ää, jossa vahvistetaan periaate, jonka mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, onko samoin katsottava, että jos oikeudenkäyntikuluja koskeva kohtuuton ehto todetaan pätemättömäksi mutta kyseisen pätemättömyyden vaikutukset rajoittuvat edellä mainittuun oikeudenkäyntikulujen jakamiseen, tämä merkitsee Euroopan unionin oikeuden mukaisten tehokkuusperiaatteen ja [kohtuuttomien sopimusehtojen] sitomattomuuden periaatteen loukkaamista, jos kanne on hyväksytty tuomiolla osittain, ja voidaanko tällä tulkita olevan päinvastainen varoittava vaikutus, mistä seuraa, että kuluttajien ja käyttäjien laillisia etuja ei suojella?

⁽¹⁾ EYVL 1993, L 95, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 26.6.2020 – Ferimet S. L. v. Administración General del Estado

(Asia C-281/20)

(2020/C 320/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ferimet S. L.

Vastapuoli: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 168 artiklaa ja muita merkityksellisiä säännöksiä ja kyseiseen direktiiviin perustuvaa verotuksen neutraalisuuden periaatetta sekä unionin tuomioistuimen direktiivin tulkinnasta antamaa oikeuskäytäntöä tulkittava siten, että ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentäminen ei ole sallittua elinkeinonharjoittajille, jotka käännetyn veronmaksuvelvollisuuden järjestelmässä laativat toteuttamastaan tavaroiden hankinnasta tosittteen (laskun), johon sisällytetään fiktiivinen tavaroiden luovuttaja, kun on riidatonta, että hankinnan on todellisuudessa toteuttanut kyseinen elinkeinonharjoittaja, joka on sisällyttänyt ostetut materiaalit liike- tai elinkeinotoimintaansa?

- 2) Onko tilanteessa, jossa kuvatus kaltaista menettelyä – jonka on katsottava olevan asianomaisen tiedossa – voitaisiin pitää väärinkäytöksenä tai vilpillisenä, jolloin ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähentäminen ei ole sallittua, kyseisen vähennysoikeuden epäämiseksi tarpeen näyttää täysimääräisesti toteen arvonlisäverosääntelyn tavoitteiden vastainen veroetu?
- 3) Onko siinä tapauksessa, että kyseinen näyttö on tarpeen, vähennysoikeuden epäämisen mahdollistavan veroedun, joka on tarvittaessa yksilöitävä konkreettisesti yksittäistapauksessa, kohdistuttava yksinomaan verovelvolliseen (tavaroiden ostajaan) vai voiko se mahdollisesti koskea muita toimintaan osallistuvia?

(¹) EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional (Espanja) on esittänyt 1.7.2020 – GE Auto Service Leasing GMBH v. Tribunal Económico Administrativo Central

(Asia C-294/20)

(2020/C 320/13)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Nacional

Pääasian asianosaiset

Kantaja: GE Auto Service Leasing GMBH

Vastaaja: Tribunal Económico Administrativo Central

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko hyväksyttävä, että sen jälkeen kun verohallinto on toistuvasti pyytänyt verovelvollista osoittamaan, että oikeutta arvonlisäveron palautukseen koskevat edellytykset täyttyvät, se ei toimi pyydetyllä tavalla eikä esitä tälle mitään järkevää perustelua vaan lykkää asiakirjojen esittämistä siihen saakka, kunnes asia on käsiteltävänä oikaisuelimessä tai tuomioistuimessa palautuksen epäämisen jälkeen?
- 2) Voidaanko oikeuden väärinkäyttönä pitää sitä, että verovelvollinen ei anna tarvittavia tietoja perustellakseen oikeuden, joka sillä on verohallintoa kohtaan, silloin kun tämä sallittiin sille ja tätä edellytettiin siltä, ja jättää tämän tekemättä ilman perusteltua syytä, ja tämä tieto annetaan sitä vastoin vapaaehtoisesti myöhemmin oikaisuelimelle tai tuomioistuimelle?
- 3) Menettääkö verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut maan alueelle, oikeutensa palautukseen joko sen vuoksi, että se on ilman järkevää perustetta jättänyt esittämättä määräajassa merkityksellisiä tietoja osoittaakseen oikeutensa palautukseen, tai sen vuoksi, että se käyttää oikeutta väärin, kun säädetty tai tätä tarkoitusta varten annettu määräaika on päättynyt ja hallinto on tehnyt päätöksen, jolla palautus on evätty?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 28.7.2020 – UW v. Ryanair DAC

(Asia C-346/20)

(2020/C 320/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hamburg